

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 56

3. srpna 2013

Oznámení č.	Obsah	Strana
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Soudní dvůr Evropské unie		
2013/C 226/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 215, 27.7.2013	1
V <i>Oznámení</i>		
SOUDNÍ ŘÍZENÍ		
Soudní dvůr		
2013/C 226/02	Posudek C-1/13: Žádost o posudek podaná Evropskou komisí na základě čl. 218 odst. 11 SFEU ...	2
2013/C 226/03	Věc C-112/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná A (B a další) dne 8. března 2013 — A v. B a další	2
2013/C 226/04	Věc C-275/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 21. května 2013 — Elcogás, S.A. v. Administración del Estado a Iberdrola, S.A.	2
2013/C 226/05	Věc C-280/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Španělsko) dne 22. května 2013 — Barclays Bank S.A. v. Sara Sánchez García a Alejandro Chacón Barrera	3

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 226/06	Věc C-281/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. května 2013 Lordem Inglewoodem a dalšími proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 13. března 2013 ve spojených věcech T-229/11 a T-276/11, Inglewood a další v. Parlament	3
2013/C 226/07	Věc C-295/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Darmstadt (Německo) dne 28. května 2013 — advokát H (insolvenční správce společnosti G.T. GmbH) v. H. K.	4
2013/C 226/08	Věc C-299/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Grondwettelijk Hof (Belgie) dne 30. května 2013 — Isabelle Gielen v. Ministerraad	5
2013/C 226/09	Věc C-300/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španělsko) dne 30. května 2013 — Ayuntamiento de Benferri v. Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU	5
2013/C 226/10	Věc C-302/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) dne 3. června 2013 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines, na niž byl prohlášen konkurs v. VAS Starptautiskā lidosta „Rīga“, AS Air Baltic Corporation	6
2013/C 226/11	Věc C-312/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 7. června 2013 — Claudiu Roșu v. Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspekție Fiscală	7
2013/C 226/12	Věc C-313/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 7. června 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspekție Fiscală v. Cătălin Ienciu	7
2013/C 226/13	Věc C-317/13: Žaloba podaná dne 7. června 2013 — Evropský parlament v. Rada Evropské unie	7
2013/C 226/14	Věc C-320/13: Žaloba podaná dne 12. června 2013 — Evropská komise v. Polská republika	8
2013/C 226/15	Věc C-321/13: Žaloba podaná dne 11. června 2013 — Evropská komise v. Belgické království	8
2013/C 226/16	Věc C-322/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Bolzano (Itálie) dne 13. června 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer v. Kateřina Pokorná	9
2013/C 226/17	Věc C-327/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 17. června 2013 — Burgo Group SpA v. Illochroma SA, v likvidaci, Jérôme Theetten, jednající jakožto likvidátor společnosti Illochroma SA	9
2013/C 226/18	Věc C-333/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sozialgerichts Leipzig (Německo) dne 19. června 2013 — Elisabeta Danu, Florin Danu v. Jobcenter Leipzig	9
Tribunál		
2013/C 226/19	Věc T-276/13: Žaloba podaná dne 15. května 2013 — Growth Energy a Renewable Fuels Association v. Rada	11

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 226/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 215, 27.7.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 207, 20.7.2013

Úř. věst. C 189, 29.6.2013

Úř. věst. C 178, 22.6.2013

Úř. věst. C 171, 15.6.2013

Úř. věst. C 164, 8.6.2013

Úř. věst. C 156, 1.6.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o posudek podaná Evropskou komisí na základě čl. 218 odst. 11 SFEU**(Posudek C-1/13)**

(2013/C 226/02)

*Jednací jazyk: všechny úřední jazyky***Žadatelka**

Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët, zmocněnci)

Otázka položená Soudnímu dvoru

Spadá souhlas s přistoupením třetí země k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí do výlučné pravomoci Unie?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná A (B a další) dne 8. března 2013 — A v. B a další**(Věc C-112/13)**

(2013/C 226/03)

*Jednací jazyk: němčina***Předkládající soud**

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce a účastník řízení podávající opravný prostředek „Revision“: A

Žalovaný a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: B a další

Předběžné otázky

- 1) Lze při použití práva Evropské unie na procesní systém, ve kterém jsou sice obecné soudy rozhodující ve věci samé povinny zkoumat i protiústavnost zákonů, je jim však zakázáno je obecně rušit, což bylo vyhrazeno zvláště organizovanému ústavnímu soudu, dovodit ze zásady rovnocennosti evropského práva, že se obecné soudy v případě, že zákon porušuje článek 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), musí během řízení obrátit i na ústavní soud se žádostí o obecné zrušení zákona a nemohou zákon v konkrétním případě pouze nepoužít?
- 2) Má být článek 47 Listiny vykládán v tom smyslu, že brání procesnímu ustanovení, podle kterého soud, který nemá mezinárodní příslušnost, ustanoví účastníkovi řízení, jehož pobyt nelze zjistit, opatrovníka pro případ nepřítomnosti a tento opatrovník může následně tím, že se, dostaví k jednání, závazně založit mezinárodní příslušnost tohoto soudu?
- 3) Má být článek 24 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen, nařízení č. 44/2001) „vykládán tak, že dostavení se žalovaného k jednání“ ve smyslu tohoto ustanovení je dáno pouze tehdy, pokud sám žalovaný nebo jím zmocněný právní zástupce učiní příslušný procesní úkon nebo to platí bez omezení i u opatrovníka pro případ nepřítomnosti ustanoveného podle práva příslušného členského státu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 21. května 2013 — Elcogás, S.A. v. Administración del Estado a Iberdrola, S.A.**(Věc C-275/13)**

(2013/C 226/04)

*Jednací jazyk: španělština***Předkládající soud**

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Elcogás, S.A.

Žalovaní: Administración del Estado a Iberdrola, S.A.

Předběžné otázky

Umožňuje výklad čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i výklad judikatury Soudního dvora Evropské unie týkající se uvedeného ustanovení (zejména rozsudků vydaných ve věcech C-379/98⁽¹⁾ a C-206/06⁽²⁾), považovat za „podporu poskytovanou státy nebo ze státních prostředků“ roční částky, které byly poskytnuty společnosti Elcogás jakožto vlastníku ojedinelého zařízení na výrobu elektrické energie, jak je stanoveno v mimořádných plánech životaschopnosti, které ve prospěch této společnosti schválila Rada ministrů, pokud je pobírání výše uvedených částek zahrnuto do obecné položky „stálých nákladů systému elektrické energie“, které jsou placeny uživateli a poté převáděny podnikům v rámci odvětví elektrické energie prostřednictvím průběžného propílení, které provádí Národní komise pro energii podle předem stanovených zákonných měřítek, aniž má diskreční pravomoc?

⁽¹⁾ Recueil 2001, s. I-2099.

⁽²⁾ Sb. rozh. 2008, s. I-5497.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Španělsko) dne 22. května 2013 — Barclays Bank S.A. v. Sara Sánchez García a Alejandro Chacón Barrera

(Věc C-280/13)

(2013/C 226/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Barclays Bank S.A.

Odpůrci: Sara Sánchez García a Alejandro Chacón Barrera

Předběžné otázky

1) Je třeba směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících klauzulích⁽¹⁾ a zásady práva Společenství prosazující ochranu spotřebitele a smluvní rovnováhu vykládat tak, že brání španělské právní úpravě zástavního práva k nemovitostem, která sice stanoví, že zástavní věřitel může požádat, aby bylo navýšeno zajištění, pokud se odhadní cena nemovitosti zatížené hypotékou sníží o 20 %, avšak nestanoví zároveň, že by v řízení o výkonu rozhodnutí týkajícím se nemovitosti zatížené hypotékou mohl na základě kontradiktorního odhadu požádat o revizi uvedené odhadní ceny spotřebitel-dlužník-povinný, přinej-

menším pro účely stanovené v článku 671 LEC⁽²⁾, pokud se tato cena v období od zřízení hypotéky do výkonu práv z hypotéky ve stejném nebo vyšším poměru zvýší?

2) Je třeba směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících klauzulích a zásady práva Společenství prosazující ochranu spotřebitele a smluvní rovnováhu vykládat tak, že brání španělskému procesnímu režimu výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, podle něhož může být věřiteli-oprávněnému udělen příklep nemovitosti zatížené hypotékou za 50 % (nyní za 60 %) její odhadní ceny, což vede k bezdůvodné penalizaci spotřebitele-dlužníka-povinného odpovídající 50 % (nyní 40 %) výše uvedené odhadní ceny?

3) Je třeba směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících klauzulích a zásady práva Společenství prosazující ochranu spotřebitele a smluvní rovnováhu vykládat tak, že v případě, kdy věřitel-oprávněný, jemuž byl udělen příklep nemovitosti zatížené hypotékou za 50 % (nyní za 60 %) její odhadní ceny, požádá o pokračování ve výkonu rozhodnutí, dokud nezíská zbývající částku k pokrytí plné výše pohledávky, přestože odhadní cena nebo skutečná hodnota majetku, k němuž mu byl udělen příklep, překračuje celkovou výši pohledávky, dochází ke zneužití práva a k bezdůvodnému obohacení, přestože je takové jednání věřitele-oprávněného v souladu s vnitrostátním procesním právem?

4) Je třeba směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících klauzulích a zásady práva Společenství prosazující ochranu spotřebitele a smluvní rovnováhu vykládat tak, že pokud byl udělen příklep nemovitosti zatížené hypotékou, jejíž odhadní cena nebo skutečná cena překračuje celkovou výši úvěru zajištěného hypotékou, je namísto článků 579 a 671 LEC použitelný článek 570 LEC, a v důsledku toho je nutné mít za to, že věřitel-oprávněný získal svou pohledávku zpět v plné výši?

⁽¹⁾ O nepřiměřených podmínkách [o zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento civil (občanský soudní řád).

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. května 2013 Lordem Inglewoodem a dalšími proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 13. března 2013 ve spojených věcech T-229/11 a T-276/11, Inglewood a další v. Parlament

(Věc C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Lord Inglewood a další (zástupci: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, advokáti)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání

Navrhovatelé navrhují, aby Soudní dvůr

- zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie (čtvrtého senátu) ze dne 13. března 2013, *Inglewood a další v. Parlament* (spojené věci T-229/11 a T-276/11);
- rozhodl o protiprávnosti rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu, kterým byl věk pro odchod do důchodu zvýšen z 60 na 63 let a byly zrušeny speciální způsoby získání důchodu buď ve formě předčasného důchodu, nebo zčásti ve formě jednorázové částky;
- zrušil napadená rozhodnutí;
- uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelé podávají kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu, v němž Tribunál zamítl jejich žaloby, kterými se domáhali zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu, kterými bylo odmítnuto přiznat jim nárok na jejich dobrovolný doplňkový důchod buď předčasně, nebo ve věku 60 let, anebo zčásti ve formě jednorázové částky.

Zaprvé, navrhovatelé uvádí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení v tom smyslu, že napadená rozhodnutí jsou v rozporu s jejich nabytými právy nebo nároky čekajícími na vyplacení za podmínek stanovených a přijatých v okamžiku jejich nástupu do funkce.

Zadruhé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítl žalobní důvod vycházející z porušení čl. 27 odst. 2 statutu poslanců, ačkoli toto ustanovení uvádí, že nabytá práva nebo budoucí nároky zůstávají zachovány. Rozhodnutí ze dne 1. dubna 2009 totiž porušuje nabytá práva navrhovatelů, to znamená právo žádat o předčasný důchod nebo o důchod ve věku 60 let a případně o přiznání důchodu zčásti ve formě jednorázové částky.

Zatřetí, Tribunál se rovněž dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že statut poslanců se nepoužije, jelikož vstoupil v platnost po rozhodnutí s obecnou působností ze dne 1. dubna 2009, zatímco individuální rozhodnutí, která byla předmětem žalob, byla přijata po tomto datu.

Začtvrté, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítl žalobní důvod vycházející z porušení zásady

rovného zacházení, přestože navrhovatelé mohli legitimně očekávat získání důchodu za podmínek stanovených a uplatňovaných během značné části placení jejich příspěvků nebo v den ukončení výkonu jejich funkce spíše než ti, na které se vztahovaly výjimky, tedy ti, kteří stále vykonávali své funkce a dosáhli věku 60 let před vstupem rozhodnutí ze dne 1. dubna 2009 v platnost, tedy před 14. červencem 2009.

Zapáté, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když poté, co konstatoval, že pouze 10 % pojištěnců nese následky finanční krize a očekávané účinky dočasného fondu, který byl předurčen k zániku, zamítl žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Darmstadt (Německo) dne 28. května 2013
— advokát H (insolvenční správce společnosti G.T. GmbH) v. H. K.

(Věc C-295/13)

(2013/C 226/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Darmstadt

Účastníci původního řízení

Žalobce: Advokát H (insolvenční správce společnosti G.T. GmbH)

Žalovaný: H. K.

Předběžné otázky

K výkladu čl. 1 odst. 2 písm. b), čl. 5 bodu 1 písm. a), čl. 5 bodu 1 písm. b), čl. 5 bodu 3 Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ (dále jen „Luganská úmluva II“) a čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení⁽²⁾ (dále jen „nařízení o úpadkovém řízení“):

- 1) Jsou soudy členského státu, na jehož území bylo zahájeno úpadkové řízení na majetek dlužnice, příslušné rozhodovat o žalobě podané insolvenčním správcem proti jednateři dlužnice na úhradu plateb, které byly poskytnuty poté, co se tato společnost stala platebně neschopnou, anebo poté, co bylo konstatováno její předlužení?

2) Je soud členského státu, na jehož území bylo zahájeno úpadkové řízení na majetek dlužnice, příslušný rozhodovat o žalobě podané insolvenčním správcem proti jednateři dlužnice na úhradu plateb, které byly poskytnuty poté, co se tato společnost stala platebně neschopnou, anebo poté, co bylo konstatováno její předlužení, pokud tento jednatel nemá své bydliště v jiném členském státě Evropské unie, nýbrž ve smluvním státě Luganské úmluvy II?

3) Vztahuje se na žalobu uvedenou v bodě 1 čl. 3 odst. 1 nařízení o úpadkovém řízení?

4) V případě, že se čl. 3 odst. 1 nařízení o úpadkovém řízení nevztahuje na žalobu uvedenou v bodě 1, anebo v případě, že se příslušnost soudu v tomto ohledu nevztahuje na jednatele s bydlištěm ve smluvním státě Luganské úmluvy II:

Jedná se o konkurzní věc ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. b) Luganské úmluvy II?

5) V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku:

a) Je soud členského státu, ve kterém má dlužnice své sídlo, podle čl. 5 bodu 1 písm. a) Luganské úmluvy II příslušný rozhodovat o žalobě uvedené v bodě 1?

a) Jde v případě předmětu žaloby uvedené v bodě 1 o nárok ze smlouvy ve smyslu čl. 5 bodu 1 písm. a) Luganské úmluvy II?

β) Jde v případě předmětu žaloby uvedené v bodě 1 o nárok ze smlouvy o poskytování služeb ve smyslu čl. 5 bodu 1 písm. b) Luganské úmluvy II?

b) Jde v případě předmětu žaloby uvedené v bodě 1 o věc týkající se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti ve smyslu čl. 5 bodu 3 Luganské úmluvy II?

(¹) Úř. věst. 2009, L 147, s. 5.

(²) Úř. věst. L 160, s. 1; Zvl. vyd. 19/01, s. 191.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Grondwettelijk Hof (Belgie) dne 30. května 2013 — Isabelle Gielen v. Ministerraad

(Věc C-299/13)

(2013/C 226/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Grondwettelijk Hof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Isabelle Gielen

Žalovaný: Ministerraad

Předběžné otázky

Musí být čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů vykládán v tom smyslu, že vylučuje zdanění zákonem stanovené přeměny cenných papírů na doručitele na cenné papíry na jméno nebo na zaknihované cenné papíry, a může být — v případě kladné odpovědi — taková daň odůvodněna na základě článku 6 uvedené směrnice?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španělsko) dne 30. května 2013 — Ayuntamiento de Benferri v. Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Věc C-300/13)

(2013/C 226/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ayuntamiento de Benferri

Žalovaní: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Předběžné otázky

- 1) Musí se pojem „budování nadzemního vedení elektrické energie o napětí 220 kV a vyšším a o délce nad 15 kilometrů“, který je uveden v bodě 20 přílohy I směrnice 85/337⁽¹⁾ ve znění směrnice 97/11⁽²⁾, vykládat tak, že jediným elektrickým zařízením, na které se vztahuje, je vedení odpovídající oběma výše uvedeným prahovým hodnotám?
- 2) Musí se pojem „(...) nadzemní vedení elektrické energie“, který je uveden v bodě 3 písm. b) přílohy II směrnice 85/337 ve znění směrnice 97/11, vykládat tak, že jediným elektrickým zařízením pro přenos elektrické energie, na které se vztahuje, je vedení?

V případě záporné odpovědi:

- 3) Musí se pojem „(...) nadzemní vedení elektrické energie“, který je uveden v bodě 3 písm. b) přílohy II směrnice 85/337, vykládat tak, že zahrnuje rozvodny elektrické energie?
- 4) Musí se pojem „(...) nadzemní vedení elektrické energie“, který je uveden v bodě 3 písm. b) přílohy II směrnice 85/337, vykládat tak, že zahrnuje rozvodny elektrické energie, přestože jsou budovány či rozšiřovány na základě záměru, který nezahrnuje budování vedení?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248

⁽²⁾ Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03, s. 151

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) dne 3. června 2013 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines, na niž byl prohlášen konkurs v. VAS Starptautiskā lidosta „Rīga“, AS Air Baltic Corporation

(Věc C-302/13)

(2013/C 226/10)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: AS flyLAL-Lithuanian Airlines, na niž byl prohlášen konkurs

Žalované: VAS Starptautiskā lidosta „Rīga“, AS Air Baltic Corporation

Předběžné otázky

- 1) Je třeba za občanskou nebo obchodní věc ve smyslu nařízení⁽¹⁾ považovat spor, v němž je požadována náhrada škody a určení protiprávnosti jednání žalovaných spočívajícího v protiprávní dohodě a ve zneužití dominantního postavení, které je založeno na použití obecně závazných normativních aktů jiného členského státu, s ohledem na to, že protiprávní dohody jsou neplatné od okamžiku jejich uzavření a že naproti tomu vydání předpisu je aktem státu v oblasti veřejného práva (*acta iure imperii*), na který se použijí pravidla mezinárodního práva veřejného týkající se soudní imunity státu vůči soudům jiných států?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku (věc je občanskou nebo obchodní věcí ve smyslu nařízení), je třeba mít za to, že řízení o náhradu škody je sporem, jehož předmětem je platnost usnesení orgánů společností ve smyslu čl. 22 odst. 2 nařízení, což umožňuje neuznat rozhodnutí podle čl. 35 odst. 1 nařízení?
- 3) Jestliže předmět žaloby v řízení o náhradu škody spadá do oblasti působnosti čl. 22 odst. 2 nařízení (výlučná příslušnost), je soud státu, v němž je navrhováno uznání, povinen ověřit, že jsou splněny podmínky vyjmenované v čl. 35 odst. 1 nařízení v souvislosti s uznáním rozhodnutí, jímž bylo nařízeno zajišťovací předběžné opatření?
- 4) Lze ustanovení o veřejném pořádku obsažené v čl. 34 odst. 1 nařízení vykládat v tom smyslu, že uznání rozhodnutí, jímž bylo nařízeno zajišťovací předběžné opatření, je v rozporu s veřejným pořádkem členského státu, jestliže, zaprvé, hlavním důvodem pro nařízení zajišťovacího předběžného opatření je značná výše požadované částky, aniž byl proveden opodstatněný a odůvodněný výpočet, a zadruhé, uznáním a výkonem uvedeného rozhodnutí lze způsobit žalovaným škodu, kterou žalobkyně, společnost, na niž byl prohlášen konkurs, nebude moci v případě, že bude žaloba v řízení o náhradu škody zamítnuta, nahradit, což by se mohlo dotknout hospodářských zájmů státu, v němž je navrhováno uznání, a ohrozit tak bezpečnost státu, vzhledem k tomu, že Lotyšská republika je majitelem 100 % akcií společnosti Lidosta Rīga a 52,6 % akcií společnosti AS Air Baltic Corporation?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 7. června 2013 — Claudiu Roșu v. Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

(Věc C-312/13)

(2013/C 226/11)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci původního řízení

Žalobce: Claudiu Roșu

Žalovaný: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Předběžná otázka

V případě, že bylo postavení prodejce dodatečně určeno jako postavení osoby povinné k DPH a protiplnění (cena) dodání nemovitosti bylo určeno stranami bez jakékoli zmínky o DPH, musí být články 73 a 78 směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že je základ daně tvořen:

- a) protiplněním (cenou) za dodání zboží sjednaným mezi stranami, sníženým o sazbu DPH nebo
- b) protiplněním (cenou) za dodání zboží sjednaným mezi stranami?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 7. června 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală v. Cătălin Ienciu

(Věc C-313/13)

(2013/C 226/12)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci původního řízení

Žalobce: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Žalovaná: Cătălin Ienciu

Předběžná otázka

V případě, že bylo postavení prodejce dodatečně určeno jako postavení osoby povinné k DPH a protiplnění (cena) dodání nemovitosti bylo určeno stranami bez jakékoli zmínky o DPH, musí být články 73 a 78 směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že je základ daně tvořen:

- a) protiplněním (cenou) za dodání zboží sjednaným mezi stranami, sníženým o sazbu DPH nebo
- b) protiplněním (cenou) za dodání zboží sjednaným mezi stranami?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. června 2013 — Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Věc C-317/13)

(2013/C 226/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: F. Drexler, A. Caiola, a M. Pencheva, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Rady 2013/129/EU ze dne 7. března 2013 o podrobení 4-metamfetaminu kontrolním opatřením⁽¹⁾,

— zachovat účinky rozhodnutí Rady 2013/129/EU až do okamžiku, kdy bude nahrazeno novým, řádně přijatým aktem,

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Parlament na úvod připomíná, že se v preambuli napadeného rozhodnutí odkazuje na následující právní základy: čl. 8 odst. 3 rozhodnutí Rady 2005/387/SVV ze dne 10. května 2005 o výměně informací, hodnocení rizika a kontrole nových psychoaktivních látek ^(?) a Smlouva o fungování Evropské unie. Parlament z toho dovozuje, že Rada nepřímo odkazuje na čl. 34 odst. 2 písm. c) SFEU.

Na podporu své žaloby na neplatnost předkládá Parlament dva žalobní důvody.

Parlament zprvė tvrdí, že Rada své rozhodnutí opírá o právní základ, tj. o čl. 34 odst. 2 písm. c) SFEU, který byl okamžikem vstupu Lisabonské smlouvy v platnost zrušen. Napadené rozhodnutí je tedy podle Parlamentu založeno již jen na rozhodnutí 2005/387/SVV. Posledně uvedené rozhodnutí je podle něj odvozeným právním základem, a je tudíž protiprávní.

Zadruhé má Parlament s ohledem na výše uvedené za to, že v rámci rozhodovacího procesu došlo k porušení formálních náležitostí. Kdyby byl čl. 34 odst. 2 písm. c) SFEU použitelný, musela by před přijetím napadeného rozhodnutí proběhnout konzultace s Parlamentem v souladu s čl. 39 odst. 1 EU. Parlament však tvrdí, že tomu tak nebylo. A za předpokladu, že jsou použitelná ustanovení vycházející z Lisabonské smlouvy, pak měl být Parlament zapojen do legislativního procesu na základě čl. 83 odst. 1 SFEU. Jelikož ani v jednom případě nebyl Parlament zapojen do přijímání napadeného rozhodnutí, trpí toto rozhodnutí vadou spočívající v porušení formální náležitosti.

Konečně pro případ, že by se Soudní dvůr rozhodl napadené rozhodnutí zrušit, má Parlament za to, že je třeba v souladu s čl. 264 druhým pododstavcem SFEU zachovat účinky napadeného rozhodnutí až do okamžiku, kdy bude nahrazeno novým, řádně přijatým rozhodnutím.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 72, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. L 127, s. 32.

Žaloba podaná dne 12. června 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-320/13)

(2013/C 226/14)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetch a K. Herrmann)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně se domáhá, aby Soudní dvůr

- určil, že Polská republika tím, že nevydala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení slučitelnosti se směrnicí, a každopádně je neoznámila Komisi, porušila své povinnosti plynoucí z čl. 27 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES ⁽¹⁾;
- uložil Polské republice podle čl. 260 odst. 3 SFEU kvůli porušení povinnosti sdělení opatření k provedení směrnice 2009/28/ES placení denního penále ve výši 133 228,80 eur ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci;
- uložil Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2009/28/ES uplynula dne 5. prosince 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, s. 16.

Žaloba podaná dne 11. června 2013 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-321/13)

(2013/C 226/15)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Hottiaux a N. Yerrell, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání

- určit, že Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Komise 2010/61/EU ze dne 2. září 2010, kterou se přílohy směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES o pozemní přepravě nebezpečných věcí poprvé přizpůsobují vědeckému a technickému pokroku ⁽¹⁾, nebo je každopádně nesdělilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice Komise 2010/61/EU ze dne 2. září 2010 uplynula dne 30. června 2011.

(¹) JO L 233, p. 27.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Bolzano (Itálie) dne 13. června 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer v. Kateřina Pokorná

(Věc C-322/13)

(2013/C 226/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Tribunale di Bolzano

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Žalovaná: Kateřina Pokorná

Předběžná otázka

Brání výklad článků 18 a 21 SFEU použití ustanovení vnitrostátního práva, jako jsou zde sporná ustanovení, která opravňují k používání německého jazyka v civilních řízeních zahájených před soudy provincie Bolzano pouze italské státní příslušníky s bydlištěm v provincii Bolzano, a nikoli i příslušníky jiných členských států EU, nezávisle na jejich bydlišti v provincii Bolzano?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 17. června 2013 — Burgo Group SpA v. Illochroma SA, v likvidaci, Jérôme Theetten, jednající jakožto likvidátor společnosti Illochroma SA

(Věc C-327/13)

(2013/C 226/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Burgo Group SpA

Odpůrci: Illochroma SA, v likvidaci, Jérôme Theetten, jednající jakožto likvidátor společnosti Illochroma SA

Předběžné otázky

Musí být nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 o úpadkovém řízení (¹) a zejména jeho články 3, 16, 27, 28 a 29 vykládány v tom smyslu, že:

- „provozovnou“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 se rozumí pobočka dlužníka, vůči němuž bylo zahájeno hlavní řízení, a brání tomu, aby v souvislosti se současně probíhající likvidací několika společností téže skupiny mohlo být vůči těmto společnostem zahájeno vedlejší řízení v členském státě, v němž mají zapsané sídlo, z důvodu, že mají samostatnou právní subjektivitu?
- osoba či orgán oprávněný podat návrh na zahájení vedlejšího řízení musí mít bydliště či zapsané sídlo na území soudu členského státu, kde je podáván návrh na zahájení toto řízení, nebo jsou k tomu oprávněni všichni státní příslušníci Unie, prokážou-li existenci právní vazby na předmětnou provozovnu?
- v případě, že je hlavní insolvenční řízení likvidačním řízením, lze o zahájení vedlejšího insolvenčního řízení ve vztahu k provozovně rozhodnout pouze tehdy, jsou-li splněna kritéria vhodnosti, která posuzuje soud členského státu, k němuž byl podán návrh na zahájení vedlejšího řízení?

(¹) Úř. věst. L 160, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sozialgerichts Leipzig (Německo) dne 19. června 2013 — Elisabeta Danó, Florin Danó v. Jobcenter Leipzig

(Věc C-333/13)

(2013/C 226/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Sozialgericht Leipzig

Účastníci původního řízení

Žalobci: Elisabeta Danó, Florin Danó

Žalovaný: Jobcenter Leipzig

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se osobní působnost článku 4 nařízení č. 883/2004 ⁽¹⁾ na osoby, které nechtějí využívat žádnou dávku s povahou sociálního zabezpečení ani rodinnou dávku ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení, ale zvláštní nepřispěvkovou peněžitou dávku ve smyslu čl. 3 odst. 3 a článku 70 nařízení?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: brání článek 4 nařízení č. 883/2004 členským státům v tom, aby pro účely zabránění nepřiměřeného využívání nepřispěvkových dávek ve smyslu článku 70 nařízení, které slouží k zajištění existence, úplně nebo částečně vyloučily občany Unie, kteří jsou odkázáni na dávky, z pobírání dávek tohoto druhu, které se vlastním občanům v takové situaci poskytují?
- 3) V případě kladné odpovědi na otázky 1 a 2: brání a) článek 18 SFEU nebo b) čl. 20 odst. 2 druhá věta písm. a) SFEU ve spojení s čl. 20 odst. 2 třetí větou SFEU a čl. 24 odst. 2 směrnice 2004/38 ⁽²⁾ členským státům v tom, aby pro účely

zabránění nepřiměřeného využívání nepřispěvkových dávek ve smyslu článku 70 uvedeného nařízení, které slouží k zajištění existence, úplně nebo částečně vyloučily občany Unie, kteří jsou odkázáni na dávky, z pobírání dávek tohoto druhu, které se vlastním občanům v takové situaci poskytují?

- 4) V případě, že je podle odpovědi na předchozí otázky částečné vyloučení dávek sloužících k zajištění existence v souladu s unijním právem: může se poskytování nepřispěvkových dávek sloužících k zajištění existence občanům Unie, krom akutních případů nouze, omezit na poskytnutí prostředků potřebných pro návrat do země původu nebo články 1, 20 a 51 Listiny základních práv stanoví povinnost poskytnout rozsáhlejší dávky, které umožňují trvalý pobyt?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77).

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 15. května 2013 — Growth Energy a Renewable Fuels Association v. Rada

(Věc T-276/13)

(2013/C 226/19)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobci: Growth Energy (Washington, Spojené státy), Renewable Fuels Association (Washington, Spojené státy) (zástupce: P. Vander Schueren, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 157/2013 ze dne 18. února 2013 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz bioethanolu pocházejícího ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 49, 22.2.2013, s. 10) v rozsahu, v němž se týká žalobců a jejich členů; a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobci v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci následujících deset žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že Komise jednala v rozporu se základním nařízením, jelikož se rozhodla pro celostátní clo a odmítla vyčíslit clo jednotlivě, ačkoli k tomu měla všechny potřebné informace. Žalobci v tomto ohledu poznamenávají, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení relevantních skutečností, nesprávného právního posouzení, neuvedla důvody pro svůj závěr, porušila povinnost řádné péče a porušila práva na obhajobu, jakož i zásadu právní jistoty a legitimních očekávání žalobců.
- 2) Druhý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že Komise neupravila vývozní ceny v rámci výpočtu dumpingového

rozpětí, jelikož vývozní ceny za směsi dotčených výrobců směsí nezaokrouhlila nahoru, čímž se dopustila zjevně nesprávného posouzení relevantních skutečností a nesprávného právního posouzení.

- 3) Třetí žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení relevantních skutečností a porušila základní nařízení a zásadu zákazu diskriminace tím, že nadhodnotila objem dovozu bioethanolu z USA a že s těmito dovozy nezacházela stejně jako s dovozy téhož výrobku ze třetích zemí.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila základní nařízení při výpočtech rozpětí újmy.
- 5) Pátý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila základní nařízení, když pro účely vymezení podstatné újmy vycházela z unijního výrobního odvětví, které podobný výrobek nevyrobí, a výrobní odvětví vymezila před tím, než vymezila výrobek.
- 6) Šestý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že napadené nařízení je vadné v důsledku zjevně nesprávného posouzení a právního posouzení, poněvadž podstatná újma, kterou upravuje, je vymezena na základě dat týkajících se nereprezentativního vzorku unijních výrobců.
- 7) Sedmý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že i v případě dalších příčin podstatné újmy existuje příčinná souvislost mezi dotčenými dovozy a údajnou újmu vzniklou unijnímu výrobnímu odvětví.
- 8) Osmý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení a porušila zásadu proporcionality, když přijala dumpingové opatření, které nebylo nezbytné.
- 9) Devátý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a porušila zásadu řádné správy a zákazu diskriminace závěrem, že její šetření bioethanolu pocházejícího z USA vycházelo z příslušné stížnosti, ačkoli tato stížnost nesplňovala požadavky stanovené základním nařízením.
- 10) Desátý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že Komise opakovaně porušila právo na obhajobu žalobců a neuvedla důvody pro přijetí sporného nařízení vzhledem k tomu, že mezi konečnými informacemi, z nichž vycházelo, chybí

podstatné skutečnosti a závěry pro přijetí konečných opatření. Komise rovněž změnila dobu platnosti opatření, aniž uvedla důvody, a žalobcům včas nezpřístupnila nedůvěrnou část spisu ani jim nedala dostatečnou lhůtu na vyjádření se ke konečným informacím.

Žaloba podaná dne 15. května 2013 — Marquis Energy v. Rada

(Věc T-277/13)

(2013/C 226/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Marquis Energy LLC (Hennepin, Spojené státy)
(zástupce: P. Vander Schueren, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 157/2013 ze dne 18. února 2013 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz bioethanolu pocházejícího ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 49, 22.2.2013, s. 10) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně; a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následujících deset žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že Komise jednala v rozporu se základním nařízením, jelikož se rozhodla pro celostátní clo a odmítla vyčíslit clo jednotlivě, ačkoli k tomu měla všechny potřebné informace. Žalobkyně v tomto ohledu poznamenává, že se Komise dopustila

zjevně nesprávného posouzení relevantních skutečností, nesprávného právního posouzení, neuvedla důvody pro svůj závěr, porušila povinnost řádné péče a porušila práva na obhajobu, jakož i zásadu právní jistoty a legitimních očekávání žalobců.

2) Druhý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že Komise neupravila vývozní ceny v rámci výpočtu dumpingového rozpětí, jelikož vývozní ceny za směsi dotčených výrobců směsí nezaokrouhlila nahoru, čímž se dopustila zjevně nesprávného posouzení relevantních skutečností a nesprávného právního posouzení.

3) Třetí žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení relevantních skutečností a porušila základní nařízení a zásadu zákazu diskriminace tím, že nadhodnotila objem dovozu bioethanolu z USA a že s těmito dovozy nezacházela stejně jako s dovozy téhož výrobku ze třetích zemí.

4) Čtvrtý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila základní nařízení při výpočtech rozpětí újmy.

5) Pátý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila základní nařízení, když pro účely vymezení podstatné újmy vycházela z unijního výrobního odvětví, které podobný výrobek nevyrábí, a výrobní odvětví vymezila před tím, než vymezila výrobek.

6) Šestý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že napadené nařízení je vadné v důsledku zjevně nesprávného posouzení a právního posouzení, poněvadž podstatná újma, kterou upravuje, je vymezena na základě dat týkajících se nereprezentativního vzorku unijních výrobců.

7) Sedmý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že i v případě dalších příčin podstatné újmy existuje příčinná souvislost mezi dotčenými dovozy a údajnou újmou vzniklou unijnímu výrobnímu odvětví.

8) Osmý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení a porušila zásadu proporcionality, když přijala dumpingové opatření, které nebylo nezbytné.

9) Devátý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a porušila zásadu řádné správy a zákazu diskriminace závěrem, že její šetření bioethanolu pocházejícího z USA vycházelo z příslušné stížnosti, ačkoli tato stížnost nespĺňovala požadavky stanovené základním nařízením.

10) Desátý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že Komise opakovaně porušila právo žalobkyně na obhajobu a neuvedla důvody pro přijetí sporného nařízení vzhledem k tomu, že mezi konečnými informacemi, z nichž vycházelo, chybí podstatné skutečnosti a závěry pro přijetí konečných opatření. Komise rovněž změnila dobu platnosti opatření, aniž uvedla důvody, a žalobkyni včas nezpřístupnila nedůvěrnou část spisu a ani jí nedala dostatečnou lhůtu na vyjádření se ke konečným informacím.

Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Ledra Advertising v. Komise a ECB

(Věc T-289/13)

(2013/C 226/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ledra Advertising Ltd (Nikósie, Kypr) (zástupci: C. Paschalides, Solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalovaným náhradu škody ve výši 958 920,00 EUR z důvodu, že podmínky vyžadované podle Memoranda o porozumění ze dne 26. dubna 2013 mezi Kypr a žalovanými obsahují v bodech 1.23 až 1.27 požadavky, které jsou zjevně v rozporu s normami vyšší síly stanovícími ochranu jednotlivce, konkrétně s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o lidských právech;
- prohlásil příslušné podmínky za neplatné a nařídil, aby byly na základě článku 19 smlouvy, kterou se zřizuje Evropský mechanismus stability (dále jen „Smlouva o EMS“) bezodkladně přehodnoceny nástroje finanční pomoci podle článků 14 až 18 této smlouvy za účelem provedení změn s cílem vyhovět rozsudku Tribunálu; a

— v rozsahu, v němž náhrada podle prvního bodu návrhových žádání neodráží skutečnost, že příslušné podmínky budou zrušeny, uložil náhradu škody za porušení článku 263 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že příslušné podmínky Memoranda o porozumění obsahují požadavky, které jsou ve „zjevném rozporu s normou vyšší síly, která stanoví ochranu jednotlivce“⁽¹⁾, neboť:

— uvedená norma má vyšší právní sílu, poněvadž jde o normu obsaženou v Listině a EÚLP;

— žalované jsou podle čl. 51 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 2 SFEU povinny respektovat a dodržovat základní práva zaručená Listinou a EÚLP; a

— bankovní vklady jsou majetkem ve smyslu uvedeného článku 17 Listiny a článku 1 protokolu 11 EÚLP.

2) Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že níže uvedená porušení byla natolik intenzivní, že se jednalo o závažné porušení normy vyšší právní síly, neboť:

— v době, kdy byly žalobkyni zabaveny její bankovní vklady, nebyly v rámci *acquis*, které upravuje zabavování bankovních vkladů, zavedeny žádné „podmínky, které stanoví zákon“, a to v rozporu s Listinou a Protokolem;

— vklady byly žalobkyni zabaveny bez „spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě“ v rozporu s článkem 17 Listiny a článkem 1 Protokolu;

— zabavení vkladů je *prima facie* protiprávní, ledaže je při „dodržení zásady proporcionality [... nezbytné a skutečně odpovídá] cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého“⁽²⁾;

— při posuzování veřejného zájmu podle článku 17 Listiny a článku 1 Protokolu nebyl zohledněn konkurující veřejný zájem na zabránění panice a „běhu na banky“ z krátkodobého a střednědobého hlediska;

— cílem nebylo poškodit či sankcionovat Kypr, ale pomoci tomuto státu a eurozóně poskytnutím podpory stability, a tedy nikoli destabilizovat její finanční orgány a hospodářskou životaschopnost, ale poskytnout úlevu; a

— zásah nebyl přiměřený legitimnímu cíli, jelikož účelem článku 3 Smlouvy o EMS z roku 2012 je „mobilizovat finanční zdroje a v rámci přísné podmíněnosti [...] poskytovat podporu stability členům EMS, kteří se potýkají se závažnými potížemi s financováním nebo kterým takové potíže hrozí, je-li to nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku a jejích členských států“, a neparalyzovat přitom její hospodářství.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že zabavení vkladů žalobkyně nebylo nezbytné ani přiměřené.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalované v důsledku způsobily, že byla žalobkyně zbavena svých bankovních vkladů, jelikož bankovní vklady žalobkyně by byly chráněny na základě jejich práv podle Listiny a Protokolu nebýt zjevného porušení, takže ztráta žalobkyně byla dostatečně přímá a předvídatelná.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že v případě odůvodněnosti výše uvedených tvrzení musí být příslušné podmínky prohlášeny za neplatné nehledě na to, že jejich adresátem byl Kypr, poněvadž se žalobkyně přímo a osobně dotýkají vzhledem k tomu, že příslušné podmínky a způsob jejich provedení odporují Smlouvě a právním normám, které se týkají jejich provádění, a/nebo představují zneužití pravomoci v rozsahu, v němž bude rozhodnuto, že zabavení bankovních vkladů žalobkyně podrývá právní stát v rozporu s čl. 6 odst. 1 SFEU.

(¹) Viz rozsudek ze dne 2. prosince 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoepgenstedt v. Rada, Recueil, s. 975.

(²) Článek 52 odst. 1 Listiny.

Žaloba podaná dne 24. května 2013 — CMBG v. Komise a ECB

(Věc T-290/13)

(2013/C 226/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: CMBG Ltd (Tortola, Britské Panenské ostrovy) (zástupci: C. Paschalides, Solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- uložil žalovaným náhradu škody ve výši 1 999 121,60 EUR z důvodu, že podmínky vyžadované podle Memoranda o porozumění ze dne 26. dubna 2013 mezi Kypr a žalovanými obsahují v bodech 1.23 až 1.27 požadavky, které jsou zjevně v rozporu s normami vyšší síly stanovícími ochranu jednotlivce, konkrétně s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o lidských právech;
- prohlásil příslušné podmínky za neplatné a nařídil, aby byly na základě článku 19 smlouvy, kterou se zřizuje Evropský mechanismus stability (dále jen „Smlouva o EMS“) bezodkladně přehodnoceny nástroje finanční pomoci podle článků 14 až 18 této smlouvy za účelem provedení změn s cílem vyhovět rozsudku Tribunálu; a
- v rozsahu, v němž náhrada podle prvního bodu návrhových žádání neodráží skutečnost, že příslušné podmínky budou zrušeny, uložil náhradu škody za porušení článku 263 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že příslušné podmínky Memoranda o porozumění obsahují požadavky, které jsou ve „zjevném rozporu s normou vyšší síly, která stanoví ochranu jednotlivce“ (¹), neboť:

- uvedená norma má vyšší právní sílu, poněvadž jde o normu obsaženou v Listině a EÚLP;
- žalované jsou podle čl. 51 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 2 SFEU povinny respektovat a dodržovat základní práva zaručená Listinou a EÚLP; a

- bankovní vklady jsou majetkem ve smyslu uvedeného článku 17 Listiny a článku 1 protokolu 11 EÚLP.

2) Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že níže uvedená porušení byla natolik intenzivní, že se jednalo o závažné porušení normy vyšší právní síly, neboť:

— v době, kdy byly žalobkyni zabaveny její bankovní vklady, nebyly v rámci *acquis*, které upravuje zabavování bankovních vkladů, zavedeny žádné „podmínky, které stanoví zákon“, a to v rozporu s Listinou a Protokolem;

— vklady byly žalobkyni zabaveny bez „spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě“ v rozporu s článkem 17 Listiny a článkem 1 Protokolu;

— zabavení vkladů je *prima facie* protiprávní, ledaže je při „dodržení zásady proporcionality [... nezbytné a skutečně odpovídá] cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého“⁽²⁾;

— při posuzování veřejného zájmu podle článku 17 Listiny a článku 1 Protokolu nebyl zohledněn konkurující veřejný zájem na zabránění panice a „běhu na banky“ z krátkodobého a střednědobého hlediska;

— cílem nebylo poškodit či sankcionovat Kypr, ale pomoci tomuto státu a eurozóně poskytnutím podpory stability, a tedy nikoli destabilizovat její finanční orgány a hospodářskou životaschopnost, ale poskytnout úlevu; a

— zásah nebyl přiměřený legitimnímu cíli, jelikož účelem článku 3 Smlouvy o EMS z roku 2012 je „mobilizovat finanční zdroje a v rámci přísné podmíněnosti [...] poskytovat podporu stability členům EMS, kteří se potýkají se závažnými potížemi s financováním nebo kterým takové potíže hrozí, je-li to nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku a jejích členských států“, a neparalyzovat přitom její hospodářství.

3) Třetí žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že zabavení vkladů žalobkyně nebylo nezbytné ani přiměřené.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalované v důsledku způsobily, že byla žalobkyně zbavena svých bankovních vkladů, jelikož bankovní vklady žalobkyně byly chráněny na základě jejich práv podle Listiny a Protokolu nebýt zjevného porušení, takže ztráta žalobkyně byla dostatečně přímá a předvídatelná.

5) Pátý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že v případě odůvodněnosti výše uvedených tvrzení musí být příslušné podmínky prohlášeny za neplatné nehledě na to, že jejich adresátem byl Kypr, poněvadž se žalobkyně přímo a osobně dotýkají vzhledem k tomu, že příslušné podmínky a způsob jejich provedení odporují Smlouvě a právním normám, které se týkají jejich provádění, a/nebo představují zneužití pravomoci v rozsahu, v němž bude rozhodnuto, že zabavení bankovních vkladů žalobkyně podřívá právní stát v rozporu s čl. 6 odst. 1 SFEU.

⁽¹⁾ Viz rozsudek ze dne 2. prosince 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoepstedt v. Rada, Recueil, s. 975.

⁽²⁾ Článek 52 odst. 1 Listiny.

Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Eleftheriou a Papachristofi v. Komise a ECB

(Věc T-291/13)

(2013/C 226/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Kypr); Eleni Eleftheriou (Dherynia); a Lilia Papachristofi (Dherynia) (zástupci: C. Paschalides, solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— uložil žalovaným náhradu škody ve výši 347 520,68 GBP z důvodu, že podmínky vyžadované podle Memoranda o porozumění ze dne 26. dubna 2013 mezi Kyprem a žalovanými obsahují v bodech 1.23 až 1.27 požadavky, které jsou zjevně v rozporu s normami vyšší síly stanovícími ochranu jednotlivce, konkrétně s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o lidských právech;

- prohlásil relevantní podmínky za neplatné a nařídil, aby byly na základě článku 19 smlouvy, kterou se zřizuje Evropský mechanismus stability (dále jen „Smlouva o ESM“), bezodkladně přehodnoceny nástroje finanční pomoci podle článků 14 až 18 této smlouvy za účelem provedení změn s cílem vyhovět rozsudku Tribunálu; a
- v rozsahu, v němž náhrada podle prvního bodu návrhových žádání neodráží skutečnost, že relevantní podmínky budou zrušeny, uložil náhradu škody za porušení článku 263 SFEU.
- vklady byly žalobcům zabaveny bez „spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě“ v rozporu s článkem 17 Listiny a článkem 1 Protokolu;
- zabavení vkladů je *prima facie* protiprávní, ledaže je při „dodržení zásady proporcionality ... nezbytné a skutečně odpovídá cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého“ (?);
- při posuzování veřejného zájmu podle článku 17 Listiny a článku 1 Protokolu nebyl zohledněn konkurující veřejný zájem na zabránění panice a „běhu na banky“ z krátkodobého a střednědobého hlediska;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že relevantní podmínky Memoranda o porozumění obsahují požadavky, které jsou ve „zjevném rozporu s normou vyšší síly, která stanoví ochranu jednotlivce“⁽¹⁾, neboť:
  - uvedená norma má vyšší právní sílu než normy obsažené v Listině a EÚLP;
  - žalované jsou podle čl. 51 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 2 SEU povinné respektovat a dodržovat základní práva zaručená Listinou a EÚLP; a
  - bankovní vklady jsou majetkem ve smyslu uvedeného článku 17 Listiny a článku 1 protokolu č. 1 k EÚLP.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že níže uvedená porušení byla natolik intenzivní, že se jednalo o závažné porušení normy vyšší právní síly, neboť:
  - v době, kdy byly žalobcům zabaveny její bankovní vklady, nebyly v rámci *acquis*, které upravuje zabavování bankovních vkladů, zavedeny žádné „podmínky, které stanoví zákon“, a to v rozporu s Listinou a Protokolem;
  - cílem nebylo poškodit či sankcionovat Kypr, ale pomoci tomuto státu a eurozóně poskytnutím podpory stability, a tedy nikoli destabilizovat její finanční orgány a hospodářskou životaschopnost, ale poskytnout úlevu; a
  - zásah nebyl přiměřený legitimnímu cíli, jelikož účelem článku 3 Smlouvy o ESM z roku 2012 je „mobilizovat finanční zdroje a v rámci přísné podmíněnosti [...] poskytovat podporu stability členům EMS, kteří se potýkají se závažnými potížemi s financováním nebo kterým takové potíže hrozí, je-li to nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku a jejích členských států“, a neparalyzovat přitom její hospodářství.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že zabavení vkladů žalobců nebylo nezbytné ani přiměřené.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalované ve výsledku způsobily, že žalobci byli zbaveni svých bankovních vkladů, jelikož nebyť zjevného porušení bankovní vklady žalobců by byly chráněny na základě jejich práv podle Listiny a Protokolu, takže ztráta žalobců byla dostatečně přímá a předvídatelná.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že v případě odůvodněnosti výše uvedených tvrzení musí být příslušné podmínky prohlášeny za neplatné nehledě na to, že jejich adresátem byl Kypr, poněvadž se žalobců přímo a osobně dotýkají vzhledem k tomu, že příslušné podmínky a způsob

jejich provedení odporují Smlouvě a právním normám, které se týkají jejich provádění, nebo představují zneužití pravomoci v rozsahu, v němž bude rozhodnuto, že zabavení bankovních vkladů žalobců podřívá právní stát v rozporu s čl. 6 odst. 1 SFEU.

⁽¹⁾ Viz rozsudek ze dne 2. prosince 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoepens v. Rada, Recueil, s. 975.

⁽²⁾ Článek 52 odst. 2 Listiny.

Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Evangelou v. Komise a ECB

(Věc T-292/13)

(2013/C 226/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Christos Evangelou (Derynia, Kypr); a Yvonne Evangelou (Derynia) (zástupci: C. Paschalides, Solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

— uložil žalovaným náhradu škody ve výši 1 552 110,64 EUR z důvodu, že podmínky vyžadované podle Memoranda o porozumění ze dne 26. dubna 2013 mezi Kyprem a žalovanými obsahují v bodech 1.23 až 1.27 požadavky, které jsou zjevně v rozporu s normami vyšší síly stanovícími ochranu jednotlivce, konkrétně s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o lidských právech;

— prohlásil příslušné podmínky za neplatné a nařídil, aby byly na základě článku 19 smlouvy, kterou se zřizuje Evropský mechanismus stability (dále jen „Smlouva o EMS“) bezodkladně přehodnoceny nástroje finanční pomoci podle článků 14 až 18 této smlouvy za účelem provedení změn s cílem vyhovět rozsudku Tribunálu; a

— v rozsahu, v němž náhrada podle prvního bodu návrhových žádání neodráží skutečnost, že příslušné podmínky budou zrušeny, uložil náhradu škody za porušení článku 263 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že příslušné podmínky Memoranda o porozumění obsahují požadavky, které jsou ve „zjevném rozporu s normou vyšší síly, která stanoví ochranu jednotlivce“⁽¹⁾, neboť:

— uvedená norma má vyšší právní sílu, poněvadž jde o normu obsaženou v Listině a EÚLP;

— žalované jsou podle čl. 51 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 2 SFEU povinny respektovat a dodržovat základní práva zaručená Listinou a EÚLP; a

— bankovní vklady jsou majetkem ve smyslu uvedeného článku 17 Listiny a článku 1 protokolu 11 EÚLP.

2) Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že níže uvedená porušení byla natolik intenzivní, že se jednalo o závažné porušení normy vyšší právní síly, neboť:

— v době, kdy byly žalobcům zabaveny její bankovní vklady, nebyly v rámci *acquis*, které upravuje zabavování bankovních vkladů, zavedeny žádné „podmínky, které stanoví zákon“, a to v rozporu s Listinou a Protokolem;

— vklady byly žalobcům zabaveny bez „spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě“ v rozporu s článkem 17 Listiny a článkem 1 Protokolu;

— zabavení vkladů je *prima facie* protiprávní, ledaže je při „dodržení zásady proporcionality [... nezbytné a skutečně odpovídá] cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého“⁽²⁾;

— při posuzování veřejného zájmu podle článku 17 Listiny a článku 1 Protokolu nebyl zohledněn konkurující veřejný zájem na zabránění panice a „běhu na banky“ z krátkodobého a střednědobého hlediska;

— cílem nebylo poškodit či sankcionovat Kypr, ale pomoci tomuto státu a eurozóně poskytnutím podpory stability, a tedy nikoli destabilizovat její finanční orgány a hospodářskou životaschopnost, ale poskytnout úlevu; a

— zásah nebyl přiměřený legitimnímu cíli, jelikož účelem článku 3 Smlouvy o EMS z roku 2012 je „mobilizovat finanční zdroje a v rámci přísné podmíněnosti [...] poskytovat podporu stability členům EMS, kteří se potýkají se závažnými potížemi s financováním nebo kterým takové potíže hrozí, je-li to nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku a jejích členských států“, a neparalyzovat přitom její hospodářství.

3) Třetí žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že zabavení vkladů žalobců nebylo nezbytné ani přiměřené.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalované v důsledku způsobily, že byli žalobci zbaveni svých bankovních vkladů, jelikož bankovní vklady žalobců by byly chráněny na základě jejich práv podle Listiny a Protokolu nebýt zjevného porušení, takže ztráta žalobců byla dostatečně přímá a předvídatelná.

5) Pátý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že v případě odůvodněnosti výše uvedených tvrzení musí být příslušné podmínky prohlášeny za neplatné nehledě na to, že jejich adresátem byl Kypr, poněvadž se žalobců přímo a osobně dotýkají vzhledem k tomu, že příslušné podmínky a způsob jejich provedení odporují Smlouvě a právním normám, které se týkají jejich provádění, a/nebo představují zneužití pravomoci v rozsahu, v němž bude rozhodnuto, že zabavení bankovních vkladů žalobců podrývá právní stát v rozporu s čl. 6 odst. 1 SFEU.

Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Theophilou v. Komise a ECB

(Věc T-293/13)

(2013/C 226/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Christos Theophilou (Nicosia, Kypr); a Eleni Theophilou (Nicosia) (zástupci: C. Paschalides, Solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— uložil žalovaným náhradu škody ve výši 1 583 479 eur z důvodu, že podmínky vyžadované podle Memoranda o porozumění ze dne 26. dubna 2013 mezi Kyprem a žalovanými obsahují v bodech 1.23 až 1.27 požadavky, které jsou zjevně v rozporu s normami vyšší právní síly stanovícími ochranu jednotlivce, konkrétně s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o lidských právech;

— prohlásil příslušné podmínky za neplatné a nařídil, aby byly na základě článku 19 Smlouvy, kterou se zřizuje Evropský mechanismus stability (dále jen „Smlouva o EMS“) bezodkladně přehodnoceny nástroje finanční pomoci podle článků 14 až 18 této smlouvy za účelem provedení změn s cílem vyhovět rozsudku Tribunálu; a

— v rozsahu, v němž náhrada podle prvního bodu návrhových žádání neodráží skutečnost, že příslušné podmínky budou zrušeny, uložil náhradu škody za porušení článku 263 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že příslušné podmínky Memoranda o porozumění obsahují požadavky, které jsou ve „zjevném rozporu s normou vyšší právní síly, která stanoví ochranu jednotlivce“⁽¹⁾, neboť:

— uvedená norma má vyšší právní sílu, poněvadž jde o normu obsaženou v Listině a EÚLP;

⁽¹⁾ Viz rozsudek ze dne 2. prosince 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoepenstein v. Rada, Recueil, s. 975.

⁽²⁾ Článek 52 odst. 1 Listiny.

- žalované jsou podle čl. 51 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 2 SEU povinny respektovat a dodržovat základní práva zaručená Listinou a EÚLP; a
  - bankovní vklady jsou majetkem ve smyslu uvedeného článku 17 Listiny a článku 1 protokolu č. 1 k EÚLP.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že níže uvedená porušení byla natolik rozsáhlá, že se jednalo o závažné porušení normy vyšší právní síly, neboť:
- v době, kdy byly žalobcům zabaveny její bankovní vklady, nebyly v rámci *acquis*, které upravuje zabavování bankovních vkladů, zavedeny žádné „podmínky, které stanoví zákon“, a to v rozporu s Listinou a Protokolem;
  - vklady byly žalobcům zabaveny bez „spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě“ v rozporu s článkem 17 Listiny a článkem 1 Protokolu;
  - zabavení vkladů je *prima facie* protiprávní, ledaže je při „dodržení zásady proporcionality [...] nezbytné a skutečně odpovídá“ cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého⁽²⁾;
  - při posuzování veřejného zájmu podle článku 17 Listiny a článku 1 Protokolu nebyl zohledněn konkurující veřejný zájem na zabránění panice a „běhu na banky“ z krátkodobého a střednědobého hlediska;
  - cílem nebylo poškodit či sankcionovat Kypr, ale pomoci tomuto státu a eurozóně poskytnutím podpory stability, a tedy nikoli destabilizovat její finanční orgány a hospodářskou životaschopnost, ale poskytnout úlevu; a
  - zásah nebyl přiměřený legitimnímu cíli, jelikož účelem článku 3 Smlouvy o EMS z roku 2012 je „mobilizovat finanční zdroje a v rámci přísné podmíněnosti [...] poskytovat podporu stability členům EMS, kteří se potýkají se závažnými potížemi s financováním nebo kterým

takové potíže hrozí, je-li to nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku a jejích členských států“, a neanalyzovat přitom její hospodářství.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že zabavení vkladů žalobců nebylo nezbytné ani přiměřené.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalované v důsledku způsobily, že žalobci byli zbaveni svých bankovních vkladů, jelikož bankovní vklady žalobců by byly chráněny na základě jejich práv podle Listiny a Protokolu nebýt zjevného porušení, takže ztráta žalobců byla dostatečně přímá a předvídatelná.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že v případě odůvodnění výše uvedených tvrzení musí být příslušné podmínky prohlášeny za neplatné bez ohledu na to, že jejich adresátem byl Kypr, poněvadž se žalobců přímo a osobně dotýkají vzhledem k tomu, že příslušné podmínky a způsob jejich provedení odporují Smlouvě a právním normám, které se týkají jejího provádění, a/nebo představují zneužití pravomoci v rozsahu, v němž bude rozhodnuto, že zabavení bankovních vkladů žalobců podrývá právní stát v rozporu s čl. 6 odst. 1 SEU.

⁽¹⁾ Viz rozsudek ze dne 2. prosince 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoepenedt v. Rada, Recueil, s. 975.

⁽²⁾ Článek 52 odst. 1 Listiny.

Žaloba podaná dne 27. května 2013 — Fialtor v Komise a ECB

(Věc T-294/13)

(2013/C 226/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fialtor Ltd (Belize, Belize) (zástupci: C. Paschalides, Solicitor, and A. Paschalides, lawyer)

Žalované: Evropská centrální banka, Evropská komise

Návrhová žádání**Návrhy**

Žalobce navrhuje, aby Tribunál

- uložil povinnost nahradit škodu ve výši 278 925,79 euro z důvodu, že podmínky vyžadované podle memoranda o porozumění ze dne 26. dubna 2013 mezi Kyprem a žalovanými v bodech 1.23 až 1.27 obsahují požadavky, které jsou ve zjevném rozporu s normami vyšší právní síly na ochranu jednotlivců, konkrétně s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o lidských právech,
- prohlásil, že relevantní podmínky jsou neplatné, a nařídil okamžité přehodnocení nástrojů finanční pomoci podle článků 14 až 18 Smlouvy, kterou se zřizuje Evropský mechanismus pro stabilitu (dále jen „Smlouva EMS“), na základě jejího článku 19, aby došlo ke změnám ve smyslu rozsudku tohoto soudu,
- v rozsahu, v němž náhrada podle první části návrhu neodpovídá skutečnosti, že relevantní podmínky budou zrušené, uložil povinnost nahradit škodu za porušení článku 263 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, že relevantní podmínky v memorandu o porozumění obsahují požadavky, které jsou „ve zjevném rozporu s normami vyšší právní síly na ochranu jednotlivců“⁽¹⁾, když:
  - uvedené normy mají vyšší právní sílu, jelikož jsou obsažené v Listině a EÚLP,
  - žalované jsou podle čl. 51 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 2 SEU povinny respektovat a dodržovat základní práva zaručená Listinou a EÚLP a
  - bankovní vklady jsou majetkem ve smyslu uvedeného článku 17 Listiny a článku 1 Protokolu č. 1 k EÚLP.

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že popsaná porušení práva byla natolik intenzivní, že představují zjevné porušení norem vyšší právní síly, když:
  - v době, kdy byl žalobce zbaven svých bankovních vkladů, neexistovaly v právní úpravě, která se zabývá zbavením bankovních vkladů, žádné „podmínky, které stanoví zákon“, a to v rozporu s Listinou a Protokolem,
  - žalobce byl zbaven svých vkladů bez „spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě“ v rozporu s článkem 17 Listiny a článkem 1 Protokolu,
  - zbavení vkladů je *prima facie* protiprávní, ledaže „při dodržení zásady proporcionality ... jsou ... nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého“⁽²⁾,
  - konkurující veřejný zájem na zabránění panice a útoku na bankovní systém z krátkodobého a střednědobého hlediska nebyl zvážen při hodnocení veřejného zájmu podle článku 17 Listiny a článku 1 Protokolu,
  - cílem nebylo poškodit nebo potrestat Kypr, ale pomoci mu a eurozóně poskytnutím podpory stability, a tedy poskytnout úlevu a nedestabilizovat jeho finanční instituce a hospodářskou životaschopnost, a
  - neexistuje vztah proporcionality mezi zásahem a legitimním cílem, protože podle článku 3 Smlouvy EMS z roku 2012 je skutečným cílem „mobilizovat financování a na základě přísné podmíněčnosti... ve prospěch členů EMS, kteří mají závažné finanční problémy nebo jim takové problémy hrozí, pokud je to nevyhnutelné na ochranu finanční stability eurozóny a jednotlivých členských států“ bez toho, aby bylo jejich hospodářství paralyzováno.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že zbavení žalobce vkladů nebylo nezbytné nebo přiměřené.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že žalované v konečném důsledku způsobily, že žalobce byl zbaven svých bankovních vkladů, protože pokud by nedošlo ke zjevnému porušení, bankovní vklady žalobce by byly chráněny na základě jeho práv podle Listiny a Protokolu, takže ztráta žalobce by byla dostatečně přímá a předvídatelná.

5) Pátý žalobní důvod vychází z toho, že pokud jsou výše uvedená tvrzení opodstatněná, relevantní podmínky musí být prohlášeny za neplatné bez ohledu na to, že byly určeny Kypru, protože žalobce je jimi přímo a bezprostředně dotčen a způsob jejich provedení porušuje Smlouvu nebo právní normy, které jí provádí a nebo byly zneužitím pravomoci, pokud se rozhodne, že zbavení žalobce jeho bankovních vkladů rozvrací právní stát v rozporu s čl. 6 odst. 1 SEU.

⁽¹⁾ Viz rozsudek ze dne 2. prosince 1971, Zuckerfabrik Schoeppenstedt v. Rada, 5/71, Recueil s. 975.

⁽²⁾ Článek 52 odst. 1 Listiny.

Žaloba podaná dne 30. května 2013 — Adler Modemärkte v. OHIM — Blufin (MARINE BLEU)

(Věc T-296/13)

(2013/C 226/27)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adler Modemärkte AG (Haibach, Německo) (zástupci: J. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Blufin SpA (Carpì, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 3. dubna 2013 ve věci R 386/2012-2 z důvodu neslučitelnosti s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vzniklých v rámci řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „MARINE BLEU“ pro výrobky zařazené do třídy 25 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6 637 193

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Blufin SpA

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka „BLUMARINE“ pro výrobky zařazené do třídy 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: vyhovění odvolání a zamítnutí přihlášky

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94

Žaloba podaná dne 28. května 2013 — Nordex Holding v. OHIM — Fontana Food (Taverna)

(Věc T-302/13)

(2013/C 226/28)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Dánsko) (zástupce: M. Kleis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Fontana Food AB (Tyresö, Švédsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 21. března 2013 ve věci R 2608/2011-1;
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 21. října 2011 č. 4891 C, které předcházelo napadenému rozhodnutí;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení v rámci odvolacího řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „Taverna“ — zápis ochranné známky Společenství č. 5 466 909

Majitel ochranné známky Společenství: žalobce

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Důvody návrhu na prohlášení neplatnosti jsou důvody uvedené v čl. 53 odst. 1 písm. a) a v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: prohlášení napadené ochranné známky Společenství za částečně neplatnou

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009

Žaloba podaná dne 5. června 2013 — Silicium España Laboratorios v. OHIM LLR-G5 (LLRG5)

(Věc T-306/13)

(2013/C 226/29)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Silicium Espana Laboratorios (Vila-Seca, Španělsko) (zástupci: C. Sueiras Villalobos, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: LLR-G5 Ltd (Castlebar, Irsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 7. března 2013 (věc R 383/2012-1) v rozsahu, v němž prohlašuje ochrannou známku Společenství č. 3384625, „LLRG5“ za neplatnou z důvodu, že nebyla použita v dobré víře;
- potvrdil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 20. prosince 2011 ve věci 4174 C;
- nařídil OHIM, aby nesl vlastní náklady řízení a nahradil náklady společnosti Silicium v souvislosti s těmito řízeními.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „LLRG5“ — zápis ochranné známky Společenství č. 3 384 625

Majitelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti vychází z čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení sporného rozhodnutí a prohlášení neplatnosti sporné ochranné známky Společenství

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 7. června 2013 — Repsol v. OHIM — Argiles (ELECTROLINERA)

(Věc T-308/13)

(2013/C 226/30)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Repsol, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Devaux-reix a L. Montoya Terán, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Josep María Adell Argiles (Madrid, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 7. března 2013 ve věci R 1565/2012-1, potažmo nařídil zápis ochranné známky Společenství č. 9 548 884 „ELECTROLINERA“ pro výrobky spadající do tříd 4, 37 a 39, pro které byl napadeným rozhodnutím odmítnut;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „ELECTROLINERA“ pro výrobky a služby spadající do tříd 4, 35, 37 a 39 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 548 884

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Josep María Adell Argiles

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní slovní ochranná známka „ELECTROLINERA“ pro výrobky zařazené do tříd 6, 9 a 12

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: částečné vyhovění odvolání, částečné zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a v důsledku toho odmítnutí přihlášky ochranné známky Společenství ve větším rozsahu

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 7. června 2013 — Enose Mastichoparagogen v. OHIM — Gaba International (ELMA)

(Věc T-309/13)

(2013/C 226/31)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Enose Mastichoparagogen Chiou (Chios, Řecko) (zástupce: A. Malamis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Gaba International Holding AG (Hamburg, Německo)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 26. března 2013 ve věci R 1539/2012-4;
- uložil OHIM a další účastníci řízení před odvolacím senátem (subjektu, který podal námitku v námitkovém řízení a odpůrkyni v řízení před odvolacím senátem OHIM), aby nesli vlastní náklady řízení a uhradili náklady řízení přihlašovatele ochranné známky Společenství (žalobce).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobce

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „ELMA“ pro výrobky zařazené do třídy 5 — mezinárodní zápis pro Evropské společenství 900 845

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: zápis slovní ochranné známky Společenství „ELMEX“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 5 a 21

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 12. června 2013 — Portugalsko v. Komise

(Věc T-314/13)

(2013/C 226/32)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, zmocněnec, M. Gorjão Henriques a J. da Silva Sampaio, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 a 2 rozhodnutí Evropské komise C(2013) 1870 final;
- prohlásil, že v projednávaném případě se nepoužije nařízení (ES) č. 16/2003⁽¹⁾, konkrétně jeho článek 7, protože nebyly dodrženy podstatné formální náležitosti, došlo k porušení nařízení (ES) č. 1164/94⁽²⁾, respektive, v každém případě, byly porušeny obecné právní zásady platné v právním řádu Evropské unie;
- uložil Evropské komisi povinnost vyplatit zůstatek dlužné částky;
- podpůrně:
  - a) prohlásil, že lhůta pro zahájení řízení o navrácení již vyplacených částek a právo zadržovat dosud nevyplacený zůstatek jsou promlčené;

b) uložil povinnost snížit opravu, kterou provedla Evropská komise v souvislosti s nesrovnalostmi, jež mohou vést k nevyplacení celého zůstatku a k navrácení plné výše výdajů zaplacených po 3. červnu 2003, ale fakturovaných v období od června 2002 do února 2003;

— v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod, vycházející z protiprávnosti nařízení (ES) č. 16/2003 spočívající v nedodržení podstatných formálních náležitostí a v porušení právní normy vyšší právní síly

— Nařízení (ES) č. 16/2003 je protiprávní proto, že nebylo přijato sborem členů Komise, a to ani na základě zmocnění, ani na základě písemného postupu a ani na základě jakéhokoli dalšího zjednodušeného postupu podle Jednacího řádu Evropské komise⁽³⁾ ve znění platném v den přijetí uvedeného nařízení, že nebyla dodržena ustanovení článku 18 Jednacího řádu Komise a že Komise vykládá článek 7 nařízení (ES) č. 16/2003 v rozporu s nařízením (ES) č. 1164/94.

2) Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení ustanovení evropského práva o způsobilosti výdajů

— Napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy provádějícími Smlouvu, zejména pokud jde o otázku, zda jsou výdaje zaplacené po začátku období způsobilosti a během něj způsobilé pro evropské financování i navzdory tomu, že byly fakturovány dříve.

3) Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení zásady legitimního očekávání, zásady právní jistoty a zásady vázanosti administrativy vlastními rozhodnutími

— Evropská komise má ustálenou právní praxi týkající se výkladu dotčeného předpisu v tom smyslu, jakého se dovolává Portugalská republika.

Tento výklad pocházel od zdrojů oprávněných Evropskou komisí, byl sdělen Portugalské republice i dalším členským státům a jeho obsah byl jednoznačně takový, že Portugalská republika mohla legitimně očekávat, že faktury došlé předtím a zaplacené poté, co byla Evropské komisi předložena úplná žádost, jsou způsobilé.

Prosazování výkladu, který nyní hájí Komise, zjevně porušuje zásadu právní jistoty, neboť nejde o výklad určitý ani předvídatelný a Portugalská republika musí v jeho důsledku nést značné náklady.

4) Čtvrtý žalobní důvod, uvedený podpůrně a vycházející z porušení zásady proporcionality

— Ačkoli podle článku H přílohy II nařízení (ES) č. 1164/94 může Evropská komise provést finanční opravu, které považuje za nezbytné a které mohou spočívat v částečném nebo úplném zrušení pomoci poskytnuté na projekt, musí uvedený orgán dodržovat zásadu proporcionality a zohlednit okolnosti konkrétního případu, jako je druh nesrovnalosti a rozsah možných finančních důsledků zjištěných nedostatků v systémech řízení nebo kontroly. Je proto nepochopitelné, jak může dojít k úplnému zrušení poskytnutých dotací, jelikož opravy ve 100 % výši lze uplatnit jen v případech, kdy jsou zjištěné nedostatky v systémech řízení nebo kontroly tak rozsáhlé nebo kdy je zjištěná nesrovnalost tak závažná, že představují naprosté nedodržení právních předpisů Společenství, takže veškeré platby jsou stíženy nesrovnalostí.

Výkladové potíže představují vždy rozhodnou polehčující okolnost, kterou musí Evropská komise vždy zohlednit. S ohledem na popsané okolnosti mohou k dosažení sledovaného cíle vést i méně omezující opatření, mezi která jednoznačně patří uplatnění nižšího koeficientu či neprovedení vůbec žádné opravy.

5) Pátý žalobní důvod, uvedený podpůrně: promlčení

Výdaje zpřed 3. června 2003 jsou již v každém případě promlčené, neboť poslední faktura je ze dne 28. února 2003, tedy tři měsíce a dva dny před dotčným datem.

Podle nařízení (ES) č. 2988/95⁽⁴⁾ ze dne 18. prosince 1995 činí promlčecí doba pro zahájení stíhání čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti.

(1) Nařízení Komise (ES) č. 16/2003 ze dne 6. ledna 2003, kterým se stanoví zvláštní prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1164/94, pokud jde o způsobilost výdajů souvisejících s opatřeními spolufinancovanými Fondem soudržnosti (Úř. věst. L 2, s. 7; Zvl. vyd. 14/01, s. 189).

(2) Nařízení Rady (ES) č. 1164/94 ze dne 16. května 1994 o zřízení Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 9).

(3) Úř. věst. L 308, 8.12.2000, s. 26; Zvl. vyd. 01/03, s. 213.

(4) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340).

Žaloba podaná dne 11. června 2013 — Pappalardo a další v. Komise

(Věc T-316/13)

(2013/C 226/33)

*Jednací jazyk: italsština***Účastníci řízení**

Žalobci: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Itálie), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara); Fedemar Srl (Cetara); Testa Giuseppe E C. Snc (Catania, Itálie); Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara); Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Itálie); a Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (zástupci: V. Cannizzaro a L. Caroli, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobci navrhuji, aby Tribunál:*

- konstatoval mimosmluvní odpovědnost Evropské komise za újmu způsobenou přijetím nařízení Komise (ES) č. 530/2008 ze dne 12. června 2008, o zavedení nouzových opatření pro plavidla lovící košelkovými nevodý tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři, které prohlásil Soudní dvůr za neplatné v rozsudku, který přijal dne 17. března 2011 ve věci C-221/09; a
- v důsledku toho uložil Evropské komisi nahradit způsobené újmy;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci v projednávané věci upřesňují, že dotčená mimosmluvní odpovědnost vyplývá ze skutečnosti, že nařízením č. 530/2008 Komise rozhodla zneužívajícím způsobem o povinném ukončení lovu tuňáka obecného od dne 16. června 2008 pro lodě plavící se pod vlajkou Řecka, Francie, Itálie, Kypru a Malty, zatímco obdobné ukončení lovu rozhodla pro španělská plavidla pouze ode dne 23. června 2008.

Podle žalobců jsou v projednávaném případě splněny všechny podmínky nezbytné k tomu, aby vznikla mimosmluvní odpovědnost evropského orgánu z důvodu jeho legislativní činnosti, a sice závažné porušení pravidla ochraňujícího jednotlivce, existence škody a existence příčinné souvislosti mezi tímto chováním a dovolávanou škodou.

Zdůrazňují v tomto bodě, že nařízení č. 530/2008 bylo prohlášeno Soudním dvorem za zcela neplatné z důvodu porušení zásady zákazu diskriminace a že podle ustálené judikatury porušení této zásady patří mezi závažné porušení pravidla vyšší právní síly mající chránit jednotlivce

Žaloba podaná dne 13. června 2013 — Vita Phone v. OHIM (LIFEDATA)

(Věc T-318/13)

(2013/C 226/34)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Vita Phone GmbH (Mannheim, Německo) (zástupci: P. Ruess a A. Doepner-Thiele, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání*Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 26. března 2013 ve věci R 1072/2012-1;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „LIFEDATA“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 10 a 44 — přihláška ochranné známky Společenství č. 10 525 053

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009

SOUK PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Žaloba podaná dne 25. května 2013 — ZZ a další v. EIF

(Věc F-51/13)

(2013/C 226/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: ZZ a další (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaný: Evropský investiční fond

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí obsažených ve výplatních páskách za únor 2013, jež stanoví roční úpravu platů pouze ve výši 1,8 % za rok 2013 a zrušení následujících výplatních pásek. Dále související návrh, aby byla orgánu uložena náhrada údajně vzniklé majetkové a nemajetkové újmy

Návrhová žádání žalobců

- Zrušit rozhodnutí obsažené ve výplatních páskách žalobců za únor 2013, které stanoví roční úpravu platů pouze ve výši 1,8 % za rok 2013, a tudíž zrušení podobných rozhodnutí obsažených v následujících výplatních páskách;
- uložit žalovanému, aby jako náhradu majetkové újmy zaplatil (i) zbývající část platu, která odpovídá uplatnění roční úpravy za rok 2013, tedy zvýšení o 1,8 % za období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013; (ii) zbývající část platu, která odpovídá důsledkům uplatnění roční úpravy ve výši 1,8 % za rok 2013 na částku platů, které budou zaplacené od ledna 2014; (iii) úroky z prodlení ze zbývajících dlužných platů až do zaplacení dlužných částek, přičemž sazba úroků z prodlení, která má být použita, musí být vypočtena na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace v dotčeném období, a zvýšena o tři procentní body a (iv) náhradu škody způsobené ztrátou kupní síly;
- uložit žalovanému, aby zaplatil každému žalobci 1 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 2. června 2013 — ZZ v. EIB

(Věc F-55/13)

(2013/C 226/36)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (a) (zástupce: L. Isola, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Předmět a popis sporu

Zrušení hodnotící zprávy žalobce za rok 2011 v rozsahu, v němž mu nebylo uděleno hodnocení „Exceptional performance“ nebo „Very good performance“ a nebyl navržený na povýšení do funkce D a v části týkající se stanovení cílů pro rok 2012 a rovněž zrušení pokynů k hodnotící zprávě za rok 2011 a nakonec uložení povinnosti EIB nahradit majetkovou a nemajetkovou ujmu, kterou žalobce údajně utrpěl

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit: a) rozhodnutí ze dne 18. prosince 2012 v rozsahu, v němž odvolací výbor na základě článku 22 služebního řádu EIB a oznámení zaměstnancům HR/P&O/2012-0103 ze dne 29. března 2013 zamítl odvolání podané žalobcem proti jeho hodnotící zprávě za rok 2011; b) hodnotící zprávu za rok 2011 v rozsahu, v němž neshrnuje jednotlivá hodnocení ve formě celkového hodnocení „Exceptional performance“ nebo „Very good performance“ a nakonec i v části, ve které nenavrhl žalobce na povýšení do funkce D, jakož i co se týče stanovení cílů na rok 2012; c) všechny související, následné a předchozí akty, a zejména povýšení, o kterých se rozhodlo na základě oznámení ředitele pro lidské zdroje z května 2012 s názvem „2011 staff appraisal exercise, award of promotions and titles“, jelikož vzhledem k rozhodnutí jeho nadřízených, které teď napadá, EIB nezohlednila žalobce pro účely „Promotions from Function E to D“;
- zrušit nebo nepoužít pokyny ředitelství pro lidské zdroje vyhotovené ve formě oznámení RH/P&O/2011-0242, č. 709 ze dne 13. prosince 2011 s názvem „Guidelines to the 2011 annual staff appraisal exercise“ ze dne 14. prosince 2011, a to i v části, ve které stanoví, že

konečné hodnocení je shrnuto dopisem bez toho, aby stanovily kritéria, která musí hodnotitel dodržovat, aby se výkon považoval za „exceptionnelle dépassant les attentes“, „très bonne“ nebo „répondant à toutes les attentes“;

- uložit EIB náhradu z toho vyplývající nemajetkové a majetkové újmy, jakož i náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 21. června 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-57/13)

(2013/C 226/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, kterým byla bonifikace nároků na důchod získaných před nástupem do služebního poměru u Komise stanovena na základě nových obecných prováděcích ustanovení, a rozhodnutí o zamítnutí stížnosti.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ze dne 8. ledna 2013 o výpočtu bonifikace nároků na důchod získaných před nástupem do služebního poměru u Komise,
  - v případě potřeby zrušit rozhodnutí o zamítnutí žalobcovy stížnosti ze dne 12. března 2013, kterou se domáhal uplatnění obecných prováděcích ustanovení a pojistně matematických sazeb platných k okamžiku podání jeho žádosti o převod nároků na důchod,
  - uložit Komisi náhradu nákladů řízení.
-

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 226/20	Věc T-277/13: Žaloba podaná dne 15. května 2013 — Marquis Energy v. Rada	12
2013/C 226/21	Věc T-289/13: Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Ledra Advertising v. Komise a ECB.....	13
2013/C 226/22	Věc T-290/13: Žaloba podaná dne 24. května 2013 — CMBG v. Komise a ECB	14
2013/C 226/23	Věc T-291/13: Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Eleftheriou a Papachristofi v. Komise a ECB	15
2013/C 226/24	Věc T-292/13: Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Evangelou v. Komise a ECB.....	17
2013/C 226/25	Věc T-293/13: Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Theophilou v. Komise a ECB.....	18
2013/C 226/26	Věc T-294/13: Žaloba podaná dne 27. května 2013 — Fialtor v Komise a ECB	19
2013/C 226/27	Věc T-296/13: Žaloba podaná dne 30. května 2013 — Adler Modemärkte v. OHIM — Blufin (MARINE BLEU)	21
2013/C 226/28	Věc T-302/13: Žaloba podaná dne 28. května 2013 — Nordex Holding v. OHIM — Fontana Food (Taverna)	21
2013/C 226/29	Věc T-306/13: Žaloba podaná dne 5. června 2013 — Silicium España Laboratorios v. OHIM LLR-G5 (LLRG5)	22
2013/C 226/30	Věc T-308/13: Žaloba podaná dne 7. června 2013 — Repsol v. OHIM — Argiles (ELECTROLINERA)	22
2013/C 226/31	Věc T-309/13: Žaloba podaná dne 7. června 2013 — Enose Mastichoparagagon v. OHIM — Gaba International (ELMA)	23
2013/C 226/32	Věc T-314/13: Žaloba podaná dne 12. června 2013 — Portugalsko v. Komise	23
2013/C 226/33	Věc T-316/13: Žaloba podaná dne 11. června 2013 — Pappalardo a další v. Komise	25
2013/C 226/34	Věc T-318/13: Žaloba podaná dne 13. června 2013 — Vita Phone v. OHIM (LIFEDATA)	25
Soud pro veřejnou službu		
2013/C 226/35	Věc F-51/13: Žaloba podaná dne 25. května 2013 — ZZ a další v. EIF	26
2013/C 226/36	Věc F-55/13: Žaloba podaná dne 2. června 2013 — ZZ v. EIB	26
2013/C 226/37	Věc F-57/13: Žaloba podaná dne 21. června 2013 — ZZ v. Komise	27

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS